

SZEREPÁLMOK nélkül

Megalakulásának 60. évfordulóját ünnepli a Komáromi Jókai Színház. 1952 októberében Magyar Területi Színház néven kezdte el működését Komáromban, elsőként Urbán Ernő Tűzkeresztység című drámáját mutatta be. A cím akár profetikus előjelnek is felfogható, hiszen azóta számos tűzkeresztésen esett át az intézmény, s mindenek ellenére él és játszik. Ebből az alkalomból adunk közre néhány beszélgetést a Jókai Színház és a belőle kivált, előbb az anyaszínház kassai tagozataként, ma pedig önálló intézményként működő Thália Színház művészeivel.

Bemutató előtt Szentpétery Arival

SZÖVEG KISS PÉNTEK JÓZSEF

Egy hölgy a Maximból Holocsy Krisztinával

Szombat délután van. Ütünk egymással szemben a kis, tárgyakkal és színházi emlékekkel teliszűfolt lakásban. Fényképeket mutat. Nem hiszem, hogy jók lesznek, egy mai fotó kellene – mondom. Ígéri, hogy holnapra megkeresi azt, amelyik műsoros estje plakátján volt.

● **Mi vitte rá a döntésre, hogy ezt a rögzös pályát válassza?**

Nem dolgoztam soha egyetlen műkedvelő csoportban sem. Amolyan ingyom-bingyom táncot, népi táncnak nevezett valamit az iskolában táncoltam. Meg szavalgattam versenyeken. Aztán évtizedekig nem. Megvallom, nem is szerettem nagyon, most jött vissza nemrég a vers szeretete. Tornász akartam lenni. A talajtorna

volt az, ami engem rettenetesen érdekelt és lekötött. Minden reggel korán keltem. Hattól hétig tornásztam. Utána rendbe szedtem magam, és mentem az iskolába. Egy évre rá, hogy felvettek Prágába a testnevelésre, felvételiztem a Faluszínházhoz. Százhatvanan voltunk, és kettőnket vettek fel.

● **Erről meséljen még, meg a pályája csúcspontján...**

A kezdetek nagyon szerények voltak. Az volt a cél, hogy a magyar kultúrát eljuttassuk a legkisebb, magyarok lakta településekre is, hogy legyen szlovákiai magyar kultúra. Minden hónapban elmentünk valamelyik szlovákiai járásba, ahol magyarok éltek. A járási székhelyen megszálltunk, aztán két – két és fél héti játszottunk a környéken. Közben minden hónapban vagy tíz napig tanultuk a szakmát. Ez azt jelenti, hogy operaénekesek tanították a hangképzést, más szakemberek pedig a mozgáskultúrát. Szóval tanultunk minden olyan szakmai fogást, amire egy színésznek szüksége van. S utána megint kimentünk tájolni.

● **És a csúcsidezőszak? Mert mint minden művészpálya, a színészi pályán hullámzó: egyszer fenn, máskor le. Mi az, amire úgy tud visszaemlékezni, hogy felemelően szép időszak volt?**

Őszinte akarok lenni. Én inkább azt tudom mondani, hogy tele vagyok hiányérzettel. Éppen csúcspontban éreztem magam – szó szerint: testileg is, meg lelkileg is –, amikor nyugdíjaztak. Engem nem nagy örömmel fogadtak ezen a pályán. A közönség szeretetét mindig élveztem, pedig a nagy szerepeket nem én kaptam. Így azokból próbáltam kihozni a legtöbbet, amelyeket kaptam. Nem voltak konkrét szerepálmaim, de úgy érzem, hogy a pályámon sokkal többre vihettek volna. Sokkal többre voltam képes, mint amit megmutathattam magamból.

● **Ezzel együtt megkockáztatom a kérdést: van-e olyan szerep, amelyet a mai napig szívében hordoz? Egy olyan előadás, melyre azt mondja, hogy »na, ebben olyant játszottam, hogy ez igen!«?**

Nincs ilyen emlékem. Az viszont tény, hogy minden rám osztott szerepet a legnagyobb odaadással és tudásomat maximálisan kihasználva igyekeztem megoldani. Akár kis szerep volt, akár nagy, mindegyikre felkészültem. Erre a legjobb példa a Gózfürdő.

● **Majakovszkij darabját annak idején Horváth Lajos rendezésében mutatta be a Magyar Területi Színház.**

Volt benne, némi túlzással, talán hat mondatom.

● **Emlékszem rá, még a szürke kosztümre is, amelyet a szerepben viselt. Úgy hívták a darabban, hogy Olimpia Remington – már maga a név is telitalálat.**

Igen, talán olyan volt. A titkárnőt játszottam. Addig dolgoztam a szereppel, amíg ki nem találtam, hogy hiteles legyen. És aki látta, mindenki emlékszik rá. Szövegileg ez volt a legkisebb szerepem, de közben állandóan ott voltam a színpadon. A kritika pedig azt írta, hogy az előadásban én voltam az ideális titkárnő, vagyis a titkárnők gyöngye...

● **Milyen érdekes, ha most bárki megkérdezte volna tőlem, hogy Szentpétery Ari szerepei közül melyik a legemlékezetesebb, valószínűleg Plankenhorst bárónő figuráját említem A köszívű ember fiaiból, vagy Cecilia Peachumot a Koldusoperából, esetleg**

Lotta Braindbridge-et a Forgószínpad című előadásból... De ez nem. Am most, hogy mondja, visszajön az előadás emléke. Ezek után már alig merem megkérdezni, volt-e rá példa, hogy olyan szerepet kellett eljátszania, amely nagyon ellenére volt.

Nem volt ilyen. Mindent szívesen vállaltam, amit kaptam. És a legnagyobb ajándék vagy jutalom az volt, amikor a közönségből visszahallottam, hogy milyen jó volt látni engem, és visszavárna a színpadra.

● **A rendezők közül kikkel dolgozott a legszívesebben?**

Mindig azzal, akit kaptam.

● **Ha most kezdené a pályát, megint ezt a rögzös utat választaná? Mert énszerintem a színész...**

Tudtam, hogy ez a kérdés elhangzik, mégsem tudok rá választ adni. Egyszerűen ebben az életben ez volt az én utam. Nem lehet tudni, hogy ha megszületnék újra, akkor mi lenne... Fogalmam sincs. Egyet tudok: azt, hogy nekem nagyon nehéz volt a pályám, és nekem mindenért meg kellett harcolnom. Talán azért is, mert olyan típus vagyok, hogy ahova lépek, még a fű se terem meg...

● **Ezt ki fogom hagyni...**

Színház, színház!

● **Hogy telnek a napjai? Egy színész nem tud egészen nyugdíjas lenni...**

Röviden? Várom a csodát. Szerepekre vágyom ma is. Most bejött, hála az égnek és Verebes úrnak, mert ő az utóbbi időben négy szerepet is adott. Nagyon szerettem mindegyiket.

● **Az Egy hölgy a Maximból című – másik ismert címe Osztrigás Mici – zenés bohózatban dolgozik.**

Igen, nagyon jó hangulatban folytak a próbák, izgalommal várom a bemutatót... ■

A Komáromi Jókai Színház műsora

November 3., szombat, 19.00: A régi nyár, Pered

November 4., vasárnap, 15.00: Egy hölgy a Maximból, Komárom

November 8., csütörtök, 11.00, 15.00: A revizor, Komárom

November 9., péntek, 19.00: Sári bíró, Szenc

November 11., vasárnap, 19.00: Whisky esővízzel, Vágsellye

November 12., hétfő, 19.00: Kto je tu riadite!?, Komárom

November 13., kedd, 19.00: A régi nyár, Torna

November 14., szerda, 19.00: Sári bíró, Rimaszombat

November 15., csütörtök, 18.00: Sári bíró, Zseliz

November 16., péntek, 11.00, 19.00: Sári bíró, Nagymegyér

November 18., vasárnap, 18.00: Whisky esővízzel, Alistál

November 24., szombat, 19.00: A régi nyár, Bécs

November 30., péntek, 19.00: Príma környék, Komárom